

Божите думи – божественото снабдяване като храна

Пасажи от Писанията: Ер. 15:16; Втзк. 8:3; Мт. 4:4;
Йн. 5:39-40; 6:50-51, 57, 63; Кол. 3:16

I. „Твоите думи се намериха и аз ги изях“ – Ер. 15:16а:

- А. В Библията първо виждаме Бога, а след това виждаме Божието говорене, словото, което излиза от Неговата уста – Бит. 1:1, 3; Мт. 4:4.
- Б. Цялото Писание е боговдъхновено. Това означава, че думите в Писанията произлизат от Божията уста – 2 Тим. 3:16.
- В. Бидейки Божието Слово, Библията е възплъщението на Бога, на Христос, на Духа и на живота – Йн. 1:1, 4; 6:63; 14:6, 17, 20; 15:7; 1 Йн. 1:1; Римл. 8:2.
- Г. Като Божие Слово, Библията се състои от три елемента – Христос, Христовата смърт и Христовото възкресение – Фил. 1:20-21; 2:16; 3:10-11; 4:13.
- Д. Думите, изговорени от Господ Исус, са дух и живот – Йн. 6:63:
  - 1. Господните изговорени думи представляват възплъщението на Духа на живота – Римл. 8:2.
  - 2. Сега Христос е животворящият Дух във възкресение, а Духът е възплътен в Неговите думи – 1 Кор. 15:45б; 2 Кор. 3:17; Йн. 1:1, 4; 6:63.
  - 3. Когато приемаме Неговите думи чрез упражняването на нашия дух, ние получаваме Духа, Който е живот – 5:39-40.
- Е. Божието слово е божественото снабдяване като храна, с която ние се храним – Втзк. 8:3; Мт. 4:4:
  - 1. Божието разбиране по отношение на Божието слово е, че то е храна, с която ние се храним – 1 Кор. 3:1-2а; Евр. 5:12-14.
  - 2. Божието Слово е Самият Бог като наша храна – Йн. 1:1, 4, 14; 6:33, 51, 57.
  - 3. Господ Исус вземаше Божието слово в Писанията като Свой хляб и живееше чрез него – Мт. 4:4.
  - 4. Всяко слово, което произлиза от Божиите уста, е духовна храна за нас – това е храната, чрез която трябва да живеем – Йн. 6:51, 57.
  - 5. Посредством словото като наша храна, Бог раздава богатствата Си в нашето вътрешно същество, така че ние да се изграждаме и конституираме с Неговия елемент.
- Ж. Съгласно цялото откровение в Светата Библия, Божиите думи са добри за храна и ние трябва да ги ядем – Пс. 119:103; Мт. 4:4; Евр. 5:12-14; 1 Петр. 2:2-3:
  - 1. Бог желае човекът да яде от Него, да Го храносмила и да Го усвоява в себе си – Йн. 6:50-51, 57:
    - а. Да ядем, означава да се свързваме с неща, намиращи се извън нас, и да ги приемаме в себе си, като в крайна сметка те се превръщат в наш градивен състав – Бит. 2:16-17.
    - б. Да ядем, означава да приемаме храна в себе си, за да може тя органично да се усвоява в нашето тяло – Йн. 6:48, 50.
    - в. Божиите думи като храна, която сме изяли, смлели и усвоили в себе си, в действителност се превръщат в самите нас. По този начин словото се превръща в наш градивен състав – Мт. 4:4; Кол. 3:16.
  - 2. Когато четем Библията, трябва да пристъпваме към Господа, за да получаваме живот и да ядем хляба на живота, Който е Самият Христос – Йн. 5:39-40; 6:48, 50-51, 57.
  - 3. Да ядем Господа като словото, означава да Го приемаме в себе си като наше жизнено снабдяване. Той е хлябът на живота, който ние трябва да ядем – стих. 48, 51.
  - 4. Начинът, по който можем да ядем Господа, е като се молим със Словото. Да четем Божието Слово молитвено, означава да упражняваме духа си в ядене на словото – Еф. 6:17-18.
  - 5. Колкото повече ядем Божиите думи, толкова повече се изграждаме и се напояваме с Христос – Гал. 4:19; Еф. 3:17; Кол. 3:4, 10-11.

6. Когато се храним с Господ Исус, ние се нуждаем от правилно и подобаващо духовно храносмилане – Езек. 2:8–3:3; Ер. 15:16; Откр. 10:9-10:
  - а. Ако имаме добро храносмилане, храната ще има свободен достъп да навлезе във всяка част на нашето вътрешно същество – Еф. 3:16-17а.
  - б. Лошото храносмилане означава, че Христос, като духовна храна, не може да навлезе в нашите вътрешни части – Евр. 3:12-13, 15; 4:2.
  - в. Трябва да поддържаеме цялото си същество, с всички негови вътрешни части, отворено за Господа, така че духовната храна да може свободно да се движи в нас. Ако правим това, ще имаме добро храносмилане и усвояване и ще абсорбираме Христос като наша духовна храна, и Той ще се превърне в наш градивен елемент – Кол. 3:4, 10-11.
7. Тъй като ние сме това, което ядем, то ако ядем от Бога като наша храна, ще бъдем едно с Него, и дори ще станем като Бога по живот и по природа, но не и в Божеството – Йн. 1:1, 14; 6:32-33, 48, 51, 57.

II. „Твоето слово се превърна в / радост и веселие за сърцето ми“ (букв.) – Ер. 15:16б:

- А. Въпреки че Еремия пострада повече от всички останали пророци, той изпитваше радост и веселие в сърцето си, когато намираще Божиите думи и ги изяждаше – 16-ти стих.
  - Б. Глаголът *се превърна* в 16-ти стих показва, че радостта и веселието са резултат от изяждането, храносмилането, усвояването и конституирането на Божиите думи в нашето вътрешно същество, благодарение на което Господната радост се превръща в наша радост – Йн. 15:7, 10-11:
    1. Когато ядем Божиите думи, Неговото слово се превръща в радост и веселие за нашето сърце – Ер. 15:16.
    2. След като приемем и усвоим Божиите думи във вътрешните си части, тези думи се превръщат в радост вътре в нас и в един външен изблик на веселие.
  - В. Бог е Бог на радост. Той иска ние да Му се наслаждаваме – Неем. 8:10; Пс. 36:8:
    1. В Божието Слово е разкрита една сладка мисъл, а именно, че Бог ни е дал Себе Си в Христос като благодат за наше наслаждение – Йн. 1:14, 16-17; 2 Кор. 13:14.
    2. В първото споменаване за взаимоотношението на Бога с човека в Библията виждаме, че Бог представи Себе Си на човека като храна. Това ни показва, че Бог желае да ни даде Себе Си за наше наслаждение – Бит. 2:7, 9; Пс. 16:11; Ер. 15:16.
  - Г. В Римляни 14:17 се говори за „радост в Святия Дух“:
    1. Този стих ни показва, че Духът е свързан с радостта. Радостта е едно от качествата на Духа – вж. 1 Сол. 1:6.
    2. Радостта също така е плод на Духа. Вътрешнообитаващият Дух дава радост на вяващите – Гал. 5:22.
    3. Когато сме в Духа, ние сме радостни – ние сме толкова радостни, че можем да пеем хваления и да викаме към Господа – вж. Деян. 16:25.
    4. Ние можем да се „радв[м]е с неизказана и преславна радост“ – 1 Петр. 1:8:
      - а. Неизказаната и преславна радост е радост, която е потопена в Господа като слава. Ето защо тя е изпълнена с Божието изражение – Деян. 7:2, 55; 1 Петр. 5:10; 2 Петр. 1:3.
      - б. Ние се радваме с радост, която е потопена в слава – 1 Петр. 1:8.

III. „Нека Христовото слово да се вселява във вас богато“ – Кол. 3:16:

- А. Христовото слово е словото, което Христос е изговорил – Йн. 6:63:
  1. В Своята новозаветна икономика Бог говори в Сина – Евр. 1:1-2.
  2. Синът говори лично в Евангелията, но Той също така говори и чрез частите Си – чрез апостолите и пророците – в Деяния, в Посланията и в Откровение. Всички тези говорения могат да се разглеждат като Негово слово.
  3. Христовото слово включва целия Нов Завет. Ние трябва да бъдем изпълнени с това слово – Кол. 3:16.
- Б. Всъщност Христовото слово е Христовата личност – 16-ти стих; Йн. 15:4, 7:
  1. Павел като че ли придава личност на Христовото слово – той ни казва да позволяваме на това слово да обитава в нас, все едно, че става дума за една жива личност – Кол. 3:16; вж. Еф. 3:17.

2. Първо, ние имаме Христос като наш живот. Второ, ние имаме Неговото живо слово, олицетворено като Негова личност, което обитава в нас – Кол. 3:4, 16.
  3. Щом като Христовото слово може да обитава в нас, това означава, че то е една жива личност. Следователно, да позволяваме на Христовото слово да обитава в нас, означава, че ние позволяваме на една жива личност – Самия Христос – да обитава в нас – 16-ти стих; 1:27.
- В. Трябва да позволяваме на Христовото слово да се вселява в нас богато и да заема първото място в нашето същество – 3:16:
1. Думата *нека* е важна. Христовото слово вече е налице, но ние трябва да му позволяваме да действа в нас.
  2. Фактът, че Христовото слово се вселява в нас богато, означава, че то живее в нас, че то ни обитава богато – 16-ти стих.
  3. Старогръцката дума, преведена като „вселява“, означава буквално „намира се в къща“, „обитава“, „живее в“:
    - а. Това показва, че ние трябва да позволяваме на Христовото слово да живее в нас, да обитава в нас, да се вселява в нас – 16-ти стих.
    - б. Господното слово се нуждае от необходимото пространство в нас, за да може да действа и да ни служи с Христовите богатства – Еф. 3:8.
  4. Трябва да позволяваме на Христовото слово свободно да действа в нас, да обитава в нас и да се вселява в нас – Кол. 3:16.
- Г. Трябва да позволяваме на Христовото слово да се вселява в нас, за да можем да преживяваме функциите на действащото в нас Божие слово, което ни служи с Христовите богатства в нашето същество – Еф. 3:8:
1. Божието слово ни просветлява (Пс. 119:105, 130), храни ни (Мт. 4:4; 1 Тим. 4:6) и ни напоява, за да утолява жаждата ни (Ис. 55:8-11).
  2. Божието слово ни укрепява (1 Йн. 2:14; Пр. 4:20-22), умива ни (Еф. 5:26) и ни назидава и изгражда (Деян. 20:32).
  3. Божието слово ни усъвършенства и съоръжава (2 Тим. 3:15-17) и ни изгражда и назидава като ни освещава (Йн. 17:17).
  4. Ако позволяваме на Христовото слово да обитава в нас, ние ще се превърнем в Богочовеци, изпълнени с Христос като реалността на Божиите качества – Кол. 3:16-21; Фил. 4:5-8.